

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-אם אינן מכירין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כמה היה גבוה ולאין היה נוטה כל.													■
לצפונה - דבריו קיימין, לדרומה - לא אמר כלום.	תנא חדא:												■
לדרומה - דבריו קיימין, לצפונה - לא אמר כלום	והתניא איפכא:											‡	◇
לא קשיא כאן - בימות החמה, כאן - בימות הגשמים.												!	◇
אחד אומר גבוה שתי מרדעות ואחד אומר שלשה - עדותן קיימת. אחד אומר שלשה ואחד אומר חמשה - עדותן בטילה, אבל מצטרפין לעדות אחרת.	תנו רבנן:												■
ראינוהו במים, ראינוהו בעששית, ראינוהו בעבים - אין מעידין עליו. חציו במים, חציו בעבים, חציו בעששית - אין מעידין עליו.	תנו רבנן:												■
השתא כולו - אמרת לא, חציו מבעיא?												‡	
חציו במים חציו ברקיע, חציו בעבים חציו ברקיע, חציו בעששית חציו ברקיע - אין מעידין.	אלא הכי קאמר:												■
ראינוהו ושוב לא ראינוהו - אין מעידין עליו.	תנו רבנן:												■
כל הכי חזו לה ואולי?												‡	
הכי קאמר: ראינוהו מאלינו ושכנו לראותו מדעתנו, ולא ראינוהו - אין מעידין עליו.	אביי:												■
מאי טעמא												^	
אימור כוביתא דעיבא בעלמא הוא דחוי.												!	◇
ראש בית דין אומר מקודש וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש.													■
בין שנראה בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו	[ת"ק]												◆
אם לא נראה בזמנו - אין מקדשין אותו, שכבר קידשוהו שמים.	רבי אלעזר ברבי צדוק:												◆
ראש בית דין וכו'.													■
מנהני מילי?													^
אמר קרא (ויקרא כג) וידבר משה את מועדי ה' - מכאן שראש בית דין אומר מקודש.	רבי חייא בר גמדא אמר רבי יוסי בן שאול אמר רבי:											!	◇
וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש													■
מגלן?													^
אמר קרא (ויקרא כג) אשר תקראו אותם, קרי ביה אתם.	רב פפא:											!	◇
(ויקרא כג) אלה הם מועדי - הם יאמרו מועדי.	רב נחמן בר יצחק:											!	◇
מקודש מקודש תרי זימני למה לי?												‡	◇
דכתיב מקראי קדש.												!	◇
אם לא נראה בזמנו - אין מקדשין אותו.	רבי אלעזר ברבי צדוק:												◆
בזמנו - אין מקדשין אותו, שלא בזמנו - מקדשין אותו.	תניא, פלימו:												◆
בין כך ובין כך אין מקדשין אותו, שנאמר (ויקרא כה) וקדשתם את שנת החמישים - שנים אתה מקדש, ואי אתה מקדש חדשים.	רב אלעזר ברבי שמעון:												◆
הלכה כרבי אלעזר ברבי צדוק.	רבי יהודה אמר שמואל:												■
ראוהו בית דין וכל ישראל, נחקרו העדים ולא הספיקו לומר מקודש עד שחשיכה - הרי זה מעובר.	אביי: אף אנן נמי תנינא:												■
מעובר - אין, מקודש - לא?													■

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-אם אינן מכירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעובר איצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא: הואיל וראוהו בית דין וכל ישראל - איפרסמא, ולא ליעברוה. קמשמע לן.												
דמות צורות לבנה היו לו לרבן גמליאל בטבלא ובכותל בעלייתו, שבהן מראה את ההדיוטות, ואומר: הכזה ראית או כזה?	[רבן גמליאל]											
ומי שרי?												
והכתיב (שמות כ) לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמיני?												
לא אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותן.	אביי:											
לא יעשה אדם בית תבנית היכל, אכסדרה תבנית אולם, חצר כנגד עזרה, שלחן כנגד שלחן, מנורה כנגד מנורה. אבל עושה של חמשה ושל ששה ושל שמונה. ושל שבעה - לא יעשה, אפילו של שאר מיני מתכות. אף של עץ לא יעשה, כדרך שעשו מלכי בית חשמונאי.	כדתניא: [ת"ק]											
משם ראייה? שפודין של ברזל היו, וחיפום בבעץ. העשירו - עשאוהו של כסף, חזרו העשירו - עשאוהו של זהב.	רבי יוסי בר יהודה:											
ושמשין שאי אפשר לעשות כמותן מי שרי?	אמרו לו:											
(שמות כ) לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמיני המשמשין לפני במרום	והתניא:											
לא אסרה תורה אלא דמות ארבעה פנים בהדי הדדי.	אביי:											
אלא מעתה, פרצוף אדם לחודיה תשתי?												
כל הפרצופות מותרין, חוץ מפרצוף אדם	אלמה תניא:											
לא תעשון אתי - לא תעשון אותי.	אמר רב הונא בריה דרב אידי, מפרקיה דאביי שמיצא ליה:											
ושאר שמשין מי שרי?												
לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמיני המשמשין לפני במרום, כגון אופנים ושרפים וחיות הקודש ומלאכי השרת	והא תניא:											
לא אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון.	אביי:											
ושבמדור התחתון מי שרי?												
(שמות כ) אשר בשמים - לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות, ממעל - לרבות מלאכי השרת	והתניא:											
כי תניא ההיא - לעבדם.												
אי לעבדם - אפילו שלשול קטן נמי												
אין הכי נמי												
(שמות כ) אשר בארץ - לרבות הרים וגבעות, ימים ונהרות, אפיקים וגאיות. מתחת - לרבות שלשול קטן.	דתניא:											
ועשייה גרדתא מי שרי?												
לא תעשון אתי - לא תעשון כדמות שמיני המשמשין לפני, כגון חמה ולבנה, כוכבים ומזלות	והתניא:											
שאני רבן גמליאל דאחרים עשו לו.												
והא רב יהודה, דאחרים עשו לו												
ואמר ליה שמואל לרב שיננא, סמי עיניה דדין יהודה:												
התם חותמו בולט הוה, ומשום חשדא												
טבעת, חותמו בולט - אסור להניחה ומותר לחתום בה. חותמו שוקע - מותר להניחה ואסור לחתום בה.	כדתניא:											
ומי חיישינן להשדא?												

disputants-חולקים ♦ ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-אם אינן מכירין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והא ההיא בי כנישתא דשף וייתב בנהרדעא, דהוה ביה אנדרשא, והו עיילי רב ושמואל ואבוה דשמואל ולוי ומצלו התם, ולא חיישי לחשדא		‡	○										◊	כד:
רבים שאני.		!												כד:
והא רבן גמליאל יחיד הוא		‡												כד:
כיון דנשיא הוא - שכיחי רבים גביה.		!												כד:
איבעית אימא: דפרקים הוה		!												כד:
ואיבעית אימא: להתלמד עבד, וכתביב (דברים יח) לא תלמד לעשות - אבל אתה למד להבין ולהורות.		!												כד: